

Sygn. akt IV U 762/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2016r. w S.

odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 maja 2015 r. Nr (...)

w sprawie R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo R. K. do emerytury od dnia (...)roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz ubezpieczonego R. K. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 762/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5.05.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu R. K. prawa do emerytury w wieku obniżonym. Swoje stanowisko organ rentowy uzasadnił tym, iż ubezpieczony nie udowodnił posiadania na dzień 1.01.1999 r. okresu 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Od decyzji tej odwołanie złożył R. K.. Ubezpieczony wskazał, iż przez ponad 15 lat pracował w warunkach szczególnych, świadcząc prace na stanowiskach montera blacharza od 25.10.1982 r. do 31.01.1990 r. oraz blacharza izolacji termicznych w okresie od 1.02.1990 r. do 5.04.1997 r. Zdaniem ubezpieczonego, nieprzedstawienie stosownego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie może wykluczać, iż faktycznie był zatrudniony w takich warunkach (odwołanie k. 1-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 4-5).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. K., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 15.14.2015 r. wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w którym wskazał, iż jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w ofe na dochody budżetu państwa (wniosek k. 1-4 a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów, organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy R. K. w wymiarze 25 lat, 5 miesięcy i 8 dni, w tym 7 lat i 9 miesięcy pracy w warunkach szczególnych, tj. zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) w P. w okresie od 2.07.1973 r. do 22.04.1975 r. oraz od 8.11.1976 r. do 15.10.1982 r. Na dowód powyższego ubezpieczony przedstawił świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych (k. 8 a. e.). R. K. nie przedstawił jednocześnie stosownego świadectwa wykonywania pracy w takich warunkach, które obejmowałyby pozostałe okresy zatrudnienia. Z uwagi na nieudowodnienie legitymowania się na dzień 1.01.1999 r. 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, zaskarżoną decyzją z dnia 5.05.2015 r. ZUS odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 23 a. e.).

W okresie od 25.10.1982 r. do 31.01.1990 r. R. K. był zatrudniony w pełnym wymiarze w Przedsiębiorstwie (...) w W. na stanowisku montera-błacharza. Faktycznie praca ubezpieczonego polegała na montażu oraz demontażu wełny i azbestu na rurociągach znajdujących się w elektrociepłowniach na Żeraniu oraz S. w W.. Do zadań ubezpieczonego należało również układanie wełny i blachy w kotłach. Zdarzało się, iż R. K. świadczył tę pracę na dworze, jednakże w większości wykonywał czynności pracownicze wewnątrz hali. W czasie tego zatrudnienia ubezpieczony pracował w okresach od 13.01.1984 r. do 29.04.1984 r., od 9.10.1984 r. do 30.06.1985 r., od 18.08.1985 r. do 19.11.1985 r. oraz od 28.02.1986 r. do 16.10.1986 r. na budowach zagranicznych w RFN. Za granicą ubezpieczony wykonywał w elektrociepłowniach taką samą pracę jak w kraju.

W okresie od 1.02.1990 r. do 5.04.1997 r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w L. na stanowisku blacharza izolacji termicznych. R. K. zatrudniony był w pełnym wymiarze. Do jego zadań należał montaż oraz demontaż termoizolacji kotłów, turbin oraz rurociągów. Również będąc zatrudnionym w tym przedsiębiorstwie ubezpieczony wykonywał prace na terenie elektrociepłowni na Żeraniu i S. w W.. Pracę tę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k. 27v), zeznania świadków T. S. (k. 12v) oraz B. S. (k. 12v-13), świadectwa pracy wydane przez Przedsiębiorstwo (...) w W. oraz Przedsiębiorstwo (...) w L. (k. 10 i k. 14 a. e.), dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego z Przedsiębiorstwa (...), w tym m. in. umowę o pracę z dnia 1.02.1990 r. (koperta k. 20), dokumenty zgromadzone w aktach osobowych z Przedsiębiorstwa (...) w W., w tym m. in. opinię, angaże, umowy o pracę w RFN, umowę o pracę z 25.10.1982 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Z kolei w art. 27 ust. 1 pkt 2 przywołanej ustawy wskazano, iż okres składkowy i nieskładkowy powinien dla mężczyzn wynieść co najmniej 25 lat. W art. 184 ust. 2 tej ustawy przewidziano, iż emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. nr 8 poz. 43) określono, iż okresami pracy uzasadniającymi prawo

do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Paragraf 4 pkt 1 i 3 wymienionego wyżej rozporządzenia stanowi, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Kluczowym zagadnieniem dla rozstrzygnięcia w przedmiocie nabycia przez ubezpieczonego prawa do emerytury w wieku obniżonym było ustalenie, czy R. K. legitymuje się wymaganym okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego daje podstawy do stwierdzenia, iż ubezpieczony przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach. Do stażu pracy uznanego przez ZUS, tj. okresu 7 lat i 9 miesięcy doliczyć bowiem należy okres pracy od 25.10.1982 r. do 31.01.1990 r. w Przedsiębiorstwie (...) w W. oraz od 1.02.1990 r. do 5.04.1997 r. w Przedsiębiorstwie (...) w L.. Łącznie okresy te znacznie przekraczają 15 lat. W czasie zatrudnienia w wyżej wymienionych przedsiębiorstwach ubezpieczony faktycznie wykonywał bowiem stale i w pełnym wymiarze prace polegające na montażu oraz demontażu termoizolacji m. in. rurociągów oraz kotłów znajdujących się w elektrociepłowniach na Żeraniu oraz S. w W.. Okoliczność ta wynika ze spójnych oraz logicznych zeznań ubezpieczonego oraz współpracujących z nim w tych okresach świadków T. S. i B. S.. Zeznania te zasługują na wiarę. Korespondują również z treścią dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych ubezpieczonego. Pracę tę zaliczyć należy do kategorii prac wykonywanych w warunkach szczególnych, wymienionych w wykazie A dziale IV poz. 38 tj. prace antykorozyjne i termoizolacyjne urządzeń i instalacji technologicznych, który stanowi załącznik do wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. Podkreślić należy, iż decydujące znaczenie dla kwalifikacji zatrudnienia jak pracy w warunkach szczególnych ma nie nazwa stanowiska, lecz rodzaj faktycznie wykonywanej pracy. Samo nieprzedstawienie stosownego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub jego uchybienia formalne nie mogą przekreślać uznania, iż praca o wymienionym charakterze była rzeczywiście świadczona, skoro powyższy wniosek wypływa ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym ze złożonych zeznań oraz ogólnych świadectw pracy.

W ocenie Sądu, do pracy w warunkach szczególnych powinien zostać zakwalifikowany również czas pracy ubezpieczonego w RFN w trakcie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. od 13.01.1984 r. do 29.04.1984 r., od 9.10.1984 r. do 30.06.1985 r., od 18.08.1985 r. do 19.11.1985 r. oraz od 28.02.1986 r. do 16.10.1986 r. Zdaniem Sadu, przekonujące są zeznania świadka B. S., który stwierdził, iż ubezpieczony również za granicą świadczył pracę w elektrociepłowniach.

Tym samym, R. K. spełnił wszystkie warunki, wyrażone w przywołanych wyżej przepisach, by być uprawnionym do pobierania emerytury w wieku obniżonym, począwszy od(...)r., tj. od dnia, w którym ukończył 60-ty rok życia.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 461) oraz w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29.07.2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1079) oraz w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w wyroku.